

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea Diocesana

Estimats diocesans:

El dissabte 28 de maig, la nostra diòcesi celebrarà l'Assemblea Diocesana a la Casa de l'Església, situada al carrer Acadèmia de Lleida. És un esdeveniment molt important per a la nostra Església que es repeteix cada any des de fa molt temps i on es fa visible la responsabilitat i la col·laboració dels catòlics en les diferents iniciatives de tota la comunitat diocesana, les que estan relacionades amb el camp de la Paraula, de la Litúrgia i de la Caritat. I això es fa tant en cadascuna de les parròquies, comunitats religioses i resta d'institucions com en la cúria, la missió de la qual consisteix en una constant animació i coordinació de tothom per evitar duplicitats i buits pastorals.

L'Assemblea d'enguany té una consideració especial en estar vinculada a la iniciativa que ha proposat el papa Francesc a l'Església universal amb la convocatòria del Sínode de Bisbes per a l'any 2023 per tractar el tema de la sinodalitat (treball i camí al costat dels altres per col·laborar en tots els assumptes i decidir segons la responsabilitat). El Sant Pare desitja que hi participin tots els catòlics del món, de manera individual o enquadrats en les múltiples organitzacions en què desenvolupen la seva tasca pastoral. És un afer que ens interessa a tots i ha de ser abordat per tots.

Pel que fa al cicle temporal vull recordar que el Sínode va ser anunciat el mes de maig passat per dur-se a terme durant un període de tres anys. El primer any, que ara acaba, tenia com a finalitat

sol·licitar la col·laboració de totes les diòcesis animant la seva tasca pastoral diària i recollint les aportacions suggerides per enviar-les a la Secretaria del Sínode per mitjà dels serveis de la Conferència Episcopal Espanyola. Els assistents a l'Assemblea Diocesana de l'any passat ja vam tenir coneixement de la convocatòria sinodal i vam ser convidats a participar-hi.

La nostra diòcesi estava compromesa en el desenvolupament del seu Pla de Pastoral (2020-2024) amb una dinàmica pròpia i, en rebre els qüestionaris que la Secretaria del Sínode va enviar a totes les diòcesis el mes de setembre passat, es va sumar a l'estudi i a les possibles respostes. Per això va utilitzar les primeres reunions del curs per animar el treball sinodal sense oblidar el treball diocesà que va començar l'any 2020. Hem comprovat amb satisfacció que era perfectament compatible vincular les dues línies d'actuació. Hi ha ha-

gut reunions d'arxiprestats, de sectors pastorals, de comunitats religioses i d'institucions d'apostolat seclar. La finalitat era respondre els qüestionaris sinodals amb la mirada de la diòcesi i aportant-hi les preocupacions, les iniciatives i els desitjos de cada grup per fer un document final i remetre'l a la Conferència Episcopal. Fins a finals de març s'ha treballat en aquest sentit recollint moltes respostes. N'hi ha més de quinze d'individuals i trenta que provenen de grups. És d'agrair l'interès i la col·laboració de tots els sectors pastorals.

Un equip d'agents de pastoral ha elaborat el document final que serà presentat com a ponència a l'Assemblea Diocesana. El desig és que tots coneguin el contingut de la nostra reflexió i que sentin que la seva aportació s'ha tingut en compte per millorar la nostra pròpia manera d'actuar a l'interior de l'Església i mostrar més autenticitat de cara a l'exterior de manera que es faci més creïble l'Evangeli en el món d'avui.

Aquest document servirà també per establir les fites més rellevants per al treball de la nostra diòcesi durant el pròxim curs.

El desenvolupament de l'esmentada Assemblea serà el següent: pregària, lectura de la ponència elaborada pels professors M. Antonieta Mateus i Jordi Capdevila, i diàleg entre els participants. Tots hi sou convidats.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Xerrada per explicar la vivència de la fe a Santa Maria Magdalena

La Sala Andrea de la Parròquia Santa Maria Magdalena acollirà, el proper dijous 26 de maig a les 20 hores, una conferència per explicar la vivència de la fe dins de la comunitat parroquial.

En aquesta ocasió explicaran la seva experiència Stella Njike, Miquel Àngel Claveria, M. Carme Prat. Aquest acte, que també es podrà seguir per

la plataforma Zoom, s'inclou dins del cicle «Tertúlies per l'esperança i en l'esperança».

Aquesta serà la segona conferència del cicle del tercer trimestre, que està previst que es clogui el 22 de juny amb una ponència sobre l'actualitat de l'espiritualitat carmelitana a càrrec de Dolors Queralt, animadora de comunitat, i de les carmelites M. Pilar Gil, M. Mercedes Tellechea i M. Teresa Espés.

TERTÚLIES PER L'ESPERANÇA I EN L'ESPERANÇA

3r Trimestre 2022

28 D'ABRIL, «DIVERSITAT SEXUAL», a càrrec de la Dra. M. Cruz Sanz

26 DE MAIG, LA MEVA VIVÈNCIA DE FE EN LA NOSTRA COMUNITAT PARROQUIAL.

TESTIMONIS: Stella Njike, Miquel Àngel Claveria, M. Carme Prat.

22 DE JUNY, ACTUALITAT DE L'ESPIRITUALITAT CARMELITANA, AVUI. A càrrec de: Dolors Queralt, Animadora de Comunitat i de les Carmelites M. Pilar Gil, M. Mercedes Tellechea i M. Teresa Espés.

Sala Andrea, a les 20h a Magdalena i també per ZOOM.

Completa
amb
tu!!

CERCA DE VOSOTROS

La Asamblea Diocesana

Queridos diocesanos:

El sábado 28 de mayo, nuestra diócesis celebrará la Asamblea Diocesana en la Casa de la Iglesia, situada en la calle Academia de Lleida. Es un acontecimiento muy importante para nuestra Iglesia que se repite cada año desde hace mucho tiempo y donde se hace visible la responsabilidad y la colaboración de los católicos en las distintas iniciativas de toda la comunidad diocesana, las relativas al campo de la Palabra, de la Liturgia y de la Caridad. Y es así, tanto en cada una de las parroquias, comunidades religiosas y resto de instituciones como en la curia cuya misión consiste en una permanente animación y coordinación de todos para evitar duplicidades y vacíos pastorales.

La Asamblea de este año tiene una consideración especial al estar vinculada a la iniciativa que ha propuesto el papa Francisco para la Iglesia universal con la convocatoria de un Sínodo de Obispos para el año 2023 para tratar el tema de la sinodalidad (trabajo y camino junto a otros para colaborar en todos los asuntos y decidir según la responsabilidad). Desea el Santo Padre que participen todos los católicos del mundo individualmente o encuadrados en las múltiples organizaciones en las que desarrollan su tarea pastoral. Es un asunto que a todos interesa y debe ser abordado por todos. Respecto al ciclo temporal quiero recordar que el Sínodo fue anunciado el pasado mes de mayo para un período de tres años en su desarrollo. El primer año, que ahora termina, tenía como finalidad solicitar la colaboración de todas las diócesis animando su tarea pastoral diaria y recogiendo las aportaciones sugeridas para enviarlas a la Secretaría del Sínodo por medio de los servicios de la Conferencia Episcopal Española. Los asistentes a la Asamblea Diocesana del pasado año ya tuvieron conocimiento de la convocatoria sinodal y fueron invitados a la participación.

Nuestra diócesis estaba embarcada en el desarrollo de su propio Plan Pastoral (2020-2024) con una dinámica propia y, al recibir los cuestionarios que la Secretaría del Sínodo envió a todas las diócesis el pasado mes de septiembre, se sumó al estudio y a las posibles respuestas. Para ello utilizó las primeras reuniones del curso para animar el trabajo sinodal sin olvidar el trabajo diocesano que empezó el año 2020. Comprobamos con satisfacción que era perfectamente compatible vincular las dos líneas de actuación. Ha habido reuniones de arciprestazgos, de sectores pastorales, de comunidades religiosas y de instituciones de apostolado seglar. La finalidad era responder a los cuestionarios sinodales con la mirada de la diócesis y aportando las preocupaciones, las iniciativas y los deseos de cada grupo para elaborar un documento final a remitir a la Conferencia Episcopal. Hasta finales de marzo se ha trabajado en este sentido recogiendo muchas respuestas. Hay más de quince individuales y treinta provienen de grupos. Es de agradecer el interés y la colaboración de todos los sectores pastorales.

Un equipo de agentes de pastoral ha elaborado el documento final que será presentado como ponencia en la Asamblea Diocesana. El deseo es que todos conozcan el contenido de nuestra reflexión y que sientan que su aportación se ha tenido en cuenta para mejorar nuestro propio modo de actuar en el interior de la Iglesia y mostrar más autenticidad cara al exterior de manera que se haga más creíble el Evangelio en el mundo de hoy.

Ese documento servirá al mismo tiempo para establecer los hitos más relevantes para el trabajo de nuestra diócesis durante el curso próximo.

El desarrollo de la mencionada Asamblea será el siguiente: plegaria, lectura de la ponencia elaborada por los profesores M. Antonieta Mateus y Jordi Capdevila, y diálogo entre todos. Os invito a todos.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Missa de la Pastoral Obrera a Santa Teresa Jornet

1 DE MAIG 2022
Jornada Internacional dels treballadors i treballadores

Dones, joves i immigrants són, segons l'Informe Foessa, els col·lectius que més pateixen actualment les conseqüències de la crisi del 2008 (encara!), de la pandèmia, de la inflació i de les guerres. La desigualtat social creix, mentre l'Estat del Benestar recula. Un sistema que estava lluny de garantir el benestar al 100% de la població i que reposa sobre l'explotació del Sud global. Treballar avui ja no és garantia de sortir de la pobresa.

Hem volgut posar en valor aquest any la situació de les persones que fan feines de cura i d'atenció a persones vulnerables. Una tasca que durant la pandèmia va ser considerada essencial, però que malgrat això continua desenvolupant-se en condicions de treball molt precàries.

Tenir cura de les persones vulnerables, fer feines de neteja: dues feines essencials

La Parròquia de Santa Teresa Jornet de Cappedon va acollir, el passat 1 de maig, una eucaristia organitzada per la Pastoral Obrera de Lleida amb motiu del Dia del Treballador. La missa fou presidida pel bisbe Salvador. Precisament fa uns 50 anys que aquesta entitat celebra una missa per commemorar aquesta jornada.

Com cada any, el Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya ha redactat el Manifest de l'1 de Maig. En aquesta ocasió denuncia que les dones, els joves i els immigrants són, segons l'Informe Foessa, els col·lectius que més pateixen actualment les conseqüències de la crisi del 2008, de la pandèmia, de la inflació i de les guerres. La desigualtat social creix, mentre l'estat del benestar recula.

Un sistema que estava lluny de garantir el benestar al 100% de la població i que reposa sobre l'explotació del Sud global. Treballar avui ja no és garantia de sortir de la pobresa. Les entitats firmants del manifest han volgut valorar aquest any la situació de les persones

que fan feines de cura i d'atenció a persones vulnerables. Una tasca que durant la pandèmia va ser considerada essencial però que, malgrat això, continua desenvolupant-se en condicions de treball molt precàries. El document el subscriuen moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears (ACO, GOAC, JOC i MIJAC, capellans obrers, religiosos i religioses en barris obrers i populars) i delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya.

El manifest acaba amb aquests sis compromisos per part de la Pastoral Obrera de Catalunya:

- Denunciar aquelles actuacions que causen abús i precarietat laboral per als homes i dones que treballen.
- Continuar sent presents i donant suport a sindicats, partits, entitats i organitzacions que tinguin com a objectiu transformar les causes de la desigualtat i l'explotació laboral.
- Promoure serveis públics de qualitat per a les persones més vulnerables.
- Acompanyar les dones i homes que formen part de les «perifèries laborals», en paraules del papa Francisco.
- Promoure que les contractacions que es facin en les institucions eclesials i en els domicilis dels cristians siguin respectuoses amb el treball digne.
- Continuar pregant perquè l'Esperit ens faci més compromesos, creatius i lliures per treballar per la dignitat de totes les persones.

Lliurament de premis del 41è Concurs de Narracions Frater

Tot commemorant la diada de Sant Jordi, la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat FRATER de Lleida, va lliurar els premis del 41è Concurs de Narracions, «Memorial Mn. Martí Sandiumenge». L'acte es va celebrar a l'Acadèmia Mariana després d'una missa a l'Oratori de la Verge Blanca. El jurat qualificador del Premi, format per Jordi Curcó, Anna Jové, Conxita Cabero i Anna Francino, actuant com a secretària Rosa Carrera, va deixar desert els premis de la secció d'adults.

Pel que fa a la secció juvenil, el Primer Premi dotat amb 200 euros, placa de la Diputació de Lleida i un lot de llibres, s'atorgà a la narració titulada *Injustícia?*, de Clara Brull Salvador, de 14 anys, alumna de l'Escola Pia de Tàrraga. El Segon Premi, dotat amb 100 euros, placa de la Diputació de Lleida i lot de llibres, fou per a la narració titulada *503 somriures*, de Mar Carrera Ollmí, de 13 anys, alumna de l'Institut Guindàvols de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Mitjançant el baptisme pertanyem a Crist. El nostre fonament és una comunió sense fi amb Déu i entre nosaltres. El baptisme és la font de tota forma de consagració i també la força per a separar-nos de la mundanitat» (2 de febrer).

@Pontifex_es: «Esteu en el món per a testimoniar que és estimat i beneït per Déu. Sou consagrats per al món, que espera el vostre testimoniatge per a accedir a una llibertat que dona alegria, que nodreix l'esperança, que prepara el futur» (2 de febrer).

@Pontifex_es: «Gràcies a tots els que treballen amb la convicció que es pot viure en pau i harmonia, conscients de la necessitat d'un món més frater perquè tots som criatures de Déu, germans i germanes. #Diada-laFraternidadHumana» (4 de febrer).

@Pontifex_es: «La crisi de la fe, en la nostra vida i en les nostres societats, té relació amb la desaparició del desig de Déu, amb el costum d'aconcentrar-nos amb viure al dia, sense interrogar-nos sobre el què Déu vol de nosaltres. Ens hem oblidat d'alçar la mirada cap al Cel» (7 de febrer).

Els frarets deixaran Lleida passat l'estiu després de 805 anys

El govern de la Província Franciscana de la Immaculada Concepció (orde de Frares Menors) ha decidit tancar del tot el Santuari de Sant Antoni de Pàdua eliminant tota la seva presència a Catalunya, fora de la província de Barcelona. Així doncs, està previst que la comunitat franciscana de Lleida deixi la ciutat passat l'estiu i tancarà el Santuari de Sant Antoni de Pàdua per falta de vocacions.

El pare franciscà Joaquim Recasens va comunicar que el pròxim 13 de juny se celebrarà a Lleida la festa de Sant Antoni de Pàdua, amb l'eucaristia de comiat de l'orde a la ciutat de Lleida. Recasens va explicar que «en l'actualitat hi ha només quatre membres de la comunitat vivint al convent, quan anys anteriors s'havia arribat a aplegar fins a una desena de frares». «No hi ha gent per manca de vocacions, fet que obliga a tancar el Santuari de Sant Antoni de Pàdua, una situació que es repeteix a altres poblacions de l'Estat, ja que es tancaran cinc convents més». Va afegir que «farem tot el possible per prendre mesures perquè l'església pugui continuar oberta, encara que no hi haurà missa». En aquest cas, el temple podria ser custodiat per l'Orde Franciscana Seglar.

Una mica d'història de la presència franciscana a Lleida

Aquest és un dels primers convents franciscans de la Corona d'Aragó, hauria estat fundat l'any 1217 per frares enviats a la Península pel mateix sant Francesc després d'un Capítol General d'aquell mateix any. Els terrenys per aixecar el convent foren donats per Ramon de Barriac, el qual també es va voler fer càrrec de la construcció dels edificis conventuals, una tradició diu que tot i les fortes despeses que representava aquesta empresa, els fons destinats es van multiplicar miraculosament.

Diu la tradició que sant Francesc d'Assís va visitar Lleida el 1211, pelegrinant a Sant Jaume de Compostel·la, i va realitzar diferents miracles. Un d'aquests miracles fou «la guarició d'un home de Lleida» (anomenat Joan), que es troba representat en un fresc de Giotto a la basílica d'Assís.

El primer convent franciscà estava situat al camí de Montsó, extramurs, entre el portal de Boters i el monestir de Sant Hilari, de les cistercenques. El seu emplaçament es correspon amb l'actual plaça Ricard Vinyes, que en l'època medieval es va conèixer com el Pla de Framenors.

Aviat, aquest establiment fou beneficiari de nombroses donacions i els membres de la seva comunitat eren reconeguts arreu i participaven en la vida de la societat. Els franciscans van col·laborar de manera molt activa en

la fundació de l'Estudi General de Lleida, el 1300. Els monarques de la Corona d'Aragó i els comtes d'Urgell foren benefactors destacats de la casa. En aquest convent va voler ser enterrat Alfons el Benigne i per complir el seu desig, el seu fill, Pere el Cerimoniós, el 1369 hi va fer traslladar les seves despulles des de Barcelona.

Amb la Guerra dels Segadors (1645) es va enderrocar el convent, però es va conservar l'església de Sant Francesc, bé que molt malmesa. Fou enderrocada en la Guerra de Successió i els materials es van aprofitar per bastir el nou Convent de Santa Clara. Durant la primera meitat del segle XX es va identificar el lloc de l'antic convent i es van recuperar alguns elements d'aquest, prop d'una teuleria.

Durant el primer terç del segle XVIII, els franciscans es traslladaren a l'interior de la ciutat, bastint un convent on ara hi ha l'església de Sant Pere, a la plaça de Sant Francesc. El seu temple fou la parròquia dels militars: s'hi celebraven les seves festes religioses i hi era enterrada l'oficialitat, com Gaspar de Portolà. Foragitats el 1836 a causa de la Desamortització de Mendizábal, tornaren a Lleida el 1908 establint-se successivament al carrer de la Palma 27 i al carrer Cavallers 13 (casa Pastoret), fins que el 1910 ocuparen el primer pis de la casa núm. 31 de la Rambla Ferran, on obriren al públic un oratori dedicat a sant Antoni de Pàdua.

El convent actual, obra de Francesc de Paula Morera i Gatell, construït al carrer Vila Antònia s'inaugurà el 1920. L'actual temple és obra de Lluís Domènech i Torres i fou inaugurat el 1950. El 1967 el convent fou transformat en Residència d'Estudiants, i el 2001 en la Residència Geriàtrica. Les pintures murals són obra de Víctor Pérez Pallarès. Amb ocasió del VIII centenari de la fundació de l'orde, el 2009, es van fer obres de restauració del santuari.

REFLEXIONS

APORTACIONS ECLESIALS
A LA BIOÈTICA

El paper de l'Orde de Sant Joan de Déu

Nombroses intervencions pontifícies postconciliars van animar el diàleg ciència-ètica, i ciència-fe. El Beat Pau VI dirigint-se als científics va dir: «L'Església no pot ser aliena a la vostra activitat. Ella no tem el progrés científic, sinó que més aviat l'estimula, l'honra i afavoreix la millor utilització del mateix en benefici de la humanitat.»

La bioètica va néixer per ser aplicada i, en aquest sentit, l'aportació de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu és pionera. Vaig assenyalar, per exemple, la creació del primer Comitè d'Ètica Assistencial (CEA) de l'Estat espanyol a l'Hospital de Sant Joan de Déu de Barcelona. L'Orde Hospitalari ha promogut la formació en bioètica en els seus centres assistencials sanitaris i socials, conscient de la necessitat d'una adequada formació per a una correcta pràctica. L'orde també forma part del Patronat de l'Institut Borja de Bioètica-Universitat Ramon Llull, la primera institució de bioètica que es va crear a Europa. És indiscutible i meritori el paper que l'Orde de Sant Joan de Déu té a les aportacions eclesials a l'àmbit de la bioètica.

L'Orde Hospitalari, fidel a l'*aggiornamento* requerit pel Concili Vaticà II, ha contribuït i segueix contribuint notòriament amb la formació, l'hospitalitat, l'assistència i la divulgació al fet que la bioètica sigui realment una disciplina al servei d'un món més humà i just.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. i fund.

24. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa

(1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. i rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant

Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

27. □ Divendres [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. *Lleida*: □ Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Sant Felip Neri, prev.; sant

Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador. *Urgell*: □ Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

29. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23; o bé (optativa any C): He 9,24-28;10,19-23 / Lc 24,46-53]. *Tortosa*: ■ Sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs.; san Pau VI, papa.

Diumenge VI de Pasqua (C)

COMENTARI

«Qui m'estima farà cas del que jo dic»

A punt de celebrar l'Ascensió llegim unes paraules de Jesús que poden ser l'anunci d'aquest misteri: *Me'n vaig però tornaré*. Jesús es troba a punt de complir la seva missió morint i resuscitant però no s'oblida dels seus amics. I ha començat recordant el gran manament de l'amor: *Qui m'estima farà cas del que jo dic... els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules*. L'amor es manifesta en les obres; ho sabem bé: estimar no és dir paraules boniques sinó demostrar amb els fets el nostre amor al Senyor. Per si de cas, sabem que el Pare enviarà el Defensor, l'Esperit Sant que ens farà recordar tot el que ens ha dit i ens farà comprendre. No estem sols, no ens podem oblidar de les paraules del Senyor. Evidentment no tenir físicament el Senyor havia de ser per als deixebles un trasbals, per això els diu també: *Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu!* No hem de tenir por: ens dona la seva pau i un Defensor. Enmig de les dificultats, de les persecucions, de l'oposició del món no hem de tenir por; ens ha d'enviar una pau profunda, una pau que no vol dir que no tinguem problemes sinó que podem mantenir la pau interior enmig de les dificultats. La primera lectura ens mostra els problemes interns de les comunitats cristianes sobre algunes pràctiques del judaisme. Després del diàleg (o discussions) arriba la pau i poden afirmar: *Hem decidit l'Esperit Sant i nosaltres...* L'Església sempre està a l'escolta de l'Esperit i les normes que dona són fruit de seguir el que diu aquest Esperit. La segona lectura ens recorda l'Església celestial, com una gran perla, combinació de l'AT i NT, una ciutat on conviuen tots els creients, marcada per la presència viva de Déu i l'Anyell que fan possible l'harmonia i convivència de tots els homes i dones. Vers aquesta ciutat caminem. Ara ens cal *fer cas del que diu el Senyor*. Estimant-lo, mantenint la pau, que ell ens dona enmig de les contrarietats. Però no estem sols, tenim el Defensor, l'Esperit Sant.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidar d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviarlos a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.* O bé: *Al·leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspi de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme al uso de Moisés, no podían salvarse. Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más de entre ellos subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre esta controversia.

Entonces los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron elegir a algunos de ellos para mandarlos a Antioquía con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas llamado Barsabás y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y enviaron por medio de ellos esta carta: «Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquía, Siria y Cilicia provenientes de la gentilidad. Habiéndonos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alborotado con sus palabras, desconcertando vuestros ánimos, hemos decidido, por unanimidad, elegir a algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, hombres que han entregado su vida al nombre de nuestro Señor Jesucristo. Os mandamos, pues, a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponeros más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de uniones ilegítimas. Haréis bien en apartaros de todo esto. Saludos».

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.* O bien: *Al·leluia.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me llevó en espíritu a un monte grande y elevado, y me mostró la ciudad santa de Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, y tenía la gloria de Dios; su resplandor era semejante a una piedra muy preciosa, como piedra de jaspe cristalino. Tenía una muralla grande y elevada, tenía doce puertas y sobre las puertas doce ángeles y nombres grabados que son las doce tribus de Israel. Al oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, al poniente tres puertas, y la muralla de la ciudad tenía doce cimientos y sobre ellos los nombres de los doce apóstoles del Cordero. Y en ella no vi santuario, pues el Señor, Dios todopoderoso, es su santuario, y también el Cordero. Y la ciudad no necesita del sol ni de la luna que la alumbrase, pues la gloria del Señor la ilumina, y su lámpara es el Cordero.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guarda mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Paráclito, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho. La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no se turbe vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es mayor que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda creáis».